

Guus Janssen en Wim Janssen – Home Made Music

bezetting: Guus Janssen piano en speelgoedpiano, Wim Janssen drums

opgenomen: 24 maart 2019, door Micha de Kanter in de woonkamer van Frank van Merwijk en Mirjam Zegers, Arnhem

uitgebracht: december 2019

label: Geestgronden

aantal stukken: 11

tijdsduur: 62'41

website: guusjanssen.com - toondist.com

door: Cyriel Pluimakers

Pianist Guus Janssen is een unieke figuur in de Nederlandse jazz. Zijn pianospel wordt gekenmerkt door een geheel eigen vorm van 'huppelswing' en eigenzinnige improvisaties die eerder aansluiting lijken te vinden bij de klassieke traditie dan bij de jazz. Met de verworvenheden van de hedendaagse gecomponeerde muziek en de dwarsheid van improvisator Misha Mengelberg in zijn achterhoofd heeft Janssen een geheel eigen pianotaal gecreëerd. Natuurlijk horen we jazzgrootheden als Thelonious Monk, Lennie Tristano en Herbie Nichols voorbijkomen maar Janssen boetseert met behulp van deze invloeden een geheel nieuw idioom.

Huiskamer

Samen met zijn broer Wim musicceert hij in de Arnhemse huiskamer van Frank van Merwijk en Mirjam Zegers, die hun woning een aantal keren per jaar uitlenen voor een concert: een intieme omgeving waarin de artistieke vrijheid kan floreren. Het album start met het vermaarde 'House Party Starting' van Nichols. Spannende baslijnen horen we in 'Slow Step' en in 'Azuur' zoekt het duo de grenzen van de tonaliteit op. Daarna laten de musici de compositie 'HiHat' naadloos overlopen in het van altsaxofonist Lee Konitz afkomstige 'Kary's Trance'. De pianist imiteert met zijn rechterhand bijzonder effectief de klank van een hihat. Het welbekende 'La Paloma' wordt vakkundig van alle zwijmelarij ontdaan in 'Paloma'. Pianist Janssen is een meester in het uitbenen van sentimentaliteit.

Hommage

Licht twinkelend is het spel van de pianist in 'Zeeweg', een compositie die licht impressionistisch aandoet. Een verwijzing naar de Britse sixties pop horen we in 'Very Good Weather Today', afkomstig van Paul Termos (1952-2003): een uitvoering die aanvoelt als een hommage aan deze voortijdig overleden musicus. Uitermate percussief is 'PF' en 'Zwik' vormt een parodie op de overbekende 'Canto Ostinato' van Simeon ten Holt. De bijna dweperige beginmelodie wordt woest omgezet in een stevige groove: Janssen heeft een afkeer van muzikale kletspraat.

Genadeloos

Het binnenwerk van de vleugel wordt verkend in 'Tune For F', waarbij Janssen een speelgoedpiano als extra instrument hanteert. Het befaamde 'I'll Remember April' wordt van alle lieflijkheid ontdaan in het bijna kale 'April': een plotse afsluiter na meer dan een uur genadeloze muziek die van de eerste tot de laatste seconde boeit.